

บทที่ 5

สรุปผล ภารีประยุกต์การวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออก และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับกลุมลักษณะของโมเดลความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาอีสานตะวันออก และภาคอีสานบุรี จำนวน 900 คน ข้อมูลที่ได้แบ่งออกเป็นสองส่วน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย ส่วนแรกจำนวน 500 คน เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และส่วนที่สองจำนวน 400 คน เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

เครื่องที่มือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดความเชื่อเรื่องความรู้ที่พัฒนาจากแบบวัดความเชื่อเรื่องความรู้ของชอนเนอร์ (Schommer, 2000) ลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 42 ข้อความ มีค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ .7975

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างให้เป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนำแบบวัดไปส่ง และรับคืนด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก วิเคราะห์องค์ประกอบของแบบวัด (Exploratory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows โดยการถักดององค์ประกอบด้วยวิธีวิเคราะห์ตัวประกอบหลัก และหมุนแกนองค์ประกอบแบบตั้งฉาก เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่เป็นอิสระต่อกัน ด้วยวิธีแกรฟิกเมทริกซ์ ขั้นตอนที่สอง นำผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนแรก มาเป็นกรอบแนวคิด ในการสร้างโมเดลองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับกลุมลักษณะของโมเดลที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคันดับสอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเซล 8.50

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจพบว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 4 องค์ประกอบ 20 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง -.302 ถึง .633 ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านความสามารถในการเรียนรู้ ด้านความเร็วในการเรียนรู้ ด้านความแน่นอนของความรู้ และโครงสร้างของความรู้ องค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายคุณลักษณะความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 29.446

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดับสองสอดคล้องกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบร่วม ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออก มี 4 องค์ประกอบ 19 ตัวแปรสังเกตได้ จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจมี 20 ตัวแปร สังเกตได้ ซึ่งตัวแปรที่ 17 เป็นตัวแปรในองค์ประกอบด้านโครงสร้างของความรู้ ถูกตัดออกจากไม่เดล เนื่องจากมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นลบ องค์ประกอบทั้งหมดมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกค่า และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จัดเรียงองค์ประกอบตามค่าน้ำหนัก องค์ประกอบได้ดังนี้ คือ ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ด้านโครงสร้างของความรู้ ด้านความแน่นอนของความรู้ และด้านความเร็วในการเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .79, .62, .55 และ .35 ตามลำดับ โดยทั้ง 4 องค์ประกอบมีความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบรวมความเชื่อเรื่องความรู้ ร้อยละ 62, 38, 30 และ 12 ตามลำดับ นั่นคือ องค์ประกอบด้านความสามารถในการเรียนรู้ มีน้ำหนักมากที่สุดในภาคตะวันออก ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนขณะที่องค์ประกอบด้านความเร็วในการเรียนรู้มีน้ำหนักน้อยที่สุด และผลการการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของไม่เดล พบร่วม ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 5.40 ท่องศำอิศระ 38 มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 1.00 ค่าตัวชนิดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าตัวชนิดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) และค่าตัวชนิดระดับความกลมกลืนปรับเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00, .99 และ 1.00 ตามลำดับ ค่าหากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปค่าเบน มาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .0085 และค่าหากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .00 แสดงว่า ไม่เดลความเชื่อเรื่องความรู้ที่สร้างขึ้นสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี สรุปได้ว่า องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออก ประกอบด้วย 4 ด้าน 19 ตัวแปรสังเกตได้ ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการเรียนรู้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร เป็นข้อความแสดงความเชื่อด้านความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ได้แก่ นักเรียนที่เรียนไม่เก่งถึงแม้จะพยายามก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ นักเรียนที่เรียนไม่เก่งพยายามอย่างไรก็เรียนไม่เก่ง นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางจะมีชีวิตปานกลางในทุก ๆ เรื่องด้วย การฝึกทำใจที่ หรือแก้ปัญหาได้ จะให้ประโยชน์ในอนาคตเฉพาะนักเรียนเก่งมาก ๆ เท่านั้น นักเรียนที่ขาดไม่ต้องใช้ความพยายามมากก็เรียนดี และคนเก่งคือ คนที่เกิดมาพร้อมกับความฉลาดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. ด้านโครงสร้างของความรู้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร เป็นข้อความแสดงความเชื่อด้านโครงสร้างของความรู้ของนักเรียน ได้แก่ คำแต่ละคำส่วนมากมีความหมายที่เด่นชัด เพียงความหมายเดียว ข้อดีของวิชาวิทยาศาสตร์ คือ คำถ้าส่วนมากมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว และการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนไว้ในตำราสำคัญกว่าการจำสิ่งที่เรียนไว้ในตำรา

3. ด้านความแนนอนของความรู้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร เป็นข้อความแสดงความเชื่อด้านความแน่นอนของความรู้ของนักเรียน ได้แก่ ความรู้ที่เรียนไว้ในตำราเปลี่ยนแปลงได้ ความรู้ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาเปลี่ยนไป ข้อเท็จจริงในวันนี้อาจเป็นเรื่องไม่จริงในวันหน้า ความรู้ในตำราไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ความรู้ที่ได้รับจากการค้นคว้าเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงได้ และความรู้ที่นักเรียนได้รับจากตำราถูกต้องเสมอ

4. ด้านความเชื่อในการเรียนรู้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร เป็นข้อความแสดงความเชื่อด้านความเชื่อในการเรียนรู้ของนักเรียน ได้แก่ ถ้านักเรียนมีเวลาอ่านตำราอีกรอบ จะทำให้มีความเข้าใจมากขึ้นในการอ่านรอบที่สอง การเรียนรู้ของนักเรียนเกิดจากการศึกษาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ถ้านักเรียนไม่สามารถเข้าใจสิ่งหนึ่งหนึ่งได้ได้ในทันทีก็พยายามทำความเข้าใจต่อไป และการใช้เวลาอ่านตำรานาน ๆ ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย มีประเด็นการอภิปรายดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ของคู่ประกอบเชิงสำรวจพบว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียน ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกมี 4 องค์ประกอบ องค์ประกอบทั้งหมดอยู่ในรายคุณลักษณะความเชื่อเรื่องความรู้ได้ 29.446 % แสดงว่าอาจมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่งานวิจัยนี้ไม่ได้ดำเนินการศึกษา นอกเหนือจากของชอมเมอร์ (Schommer, 1990) ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิด เช่น แนวคิดของโซนเตอร์

แลคเคนส์ (Saunders et al., 1999) ที่แบ่งองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ออกเป็น ด้านแหล่งที่มาของความรู้ ด้านองค์ประกอบของความรู้ และด้านลักษณะเฉพาะของความรู้ และการแบ่งองค์ประกอบของโคลลัม (CorolAnne, 1996) ได้แก่ ด้านโครงสร้างของความรู้ และการแบ่งของความรู้ ด้านความแน่นอนของความรู้ และด้านความเร็วของการได้มาซึ่งความรู้

2. ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 4 ด้าน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 19 ตัวแปร จากผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงสำรวจมี 20 ตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งตัวแปรที่ 17 เป็นตัวแปรในองค์ประกอบด้านโครงสร้างของความรู้ ถูกตัดออกจากไม่เดล เนื่องจากมีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบเป็นลบ แสดงว่า ตัวแปรนี้ไม่สามารถวัดองค์ประกอบด้านโครงสร้างของความรู้ได้ และจัดเรียงลำดับจากมากไปน้อยตามค่าน้ำหนักขององค์ประกอบคือ ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ด้านโครงสร้างของความรู้ ด้านความแน่นอนของความรู้ และด้านความเร็วในการเรียนรู้ แต่ละองค์ประกอบสอดคล้องกับแนวคิด ผลงานวิจัยของนักจิตวิทยาและนักการศึกษา ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ผลงานวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคล ได้แก่ สคีโนเฟลด์ (Schoenfeld, 1983, 1985) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เชื่อว่าพิสูจน์ค่าทางคณิตศาสตร์ จะเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับตัวนักคณิตศาสตร์ ดเว็ก และเคนส์ (Dweck et al., 1988, pp. 256-273) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มนี้เชื่อว่า สถิติปัญญา และความสามารถในการเรียนรู้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มนี้เชื่อว่า สถิติปัญญา และความสามารถในการเรียนรู้สามารถพัฒนา และปรับปรุงได้โดยใช้เวลา และประสบการณ์ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหา หรืองานที่ยาก นักเรียนทั้งสองกลุ่มจะทำงานได้ดีเมื่อน ฯ กัน แต่เมื่อต้องเผชิญกับปัญหา หรืองานที่ยาก นักเรียนที่เชื่อว่า สถิติปัญญา และความสามารถในการเรียนรู้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด จะแสดงความคิดในเชิงลบ และใช้กระบวนการแบบเดิมจนหมดความพยายาม ส่วนนักเรียนที่เชื่อว่า สถิติปัญญา และความสามารถในการเรียนรู้สามารถพัฒนาได้ จะแสดงความคิดในเชิงบวก และจะใช้วิธีการที่แตกต่างกันด้วยความพยายามจนสำเร็จ ชอห์มเมอร์ (Schommer, 1998) พบว่า เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้นจะมีความเชื่อมากขึ้นว่าความสามารถในการเรียนรู้พัฒนาได้ ชอห์มเมอร์ และเคนส์ (Schommer et al., 2000) พบว่า ความสามารถในการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น และกูเซน (Goosen, 2000) พบว่า นักเรียนสามารถปรับปรุงสถิติปัญญา หรือความสามารถในการเรียนรู้ และผลการเรียนได้จากการฝึกซ้ำ ๆ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มนี้เชื่อว่า ความสามารถในการเรียนรู้ถูกกำหนด หรือติดตัวมาตั้งแต่เกิด

ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มเชื่อว่า ความสามารถในการเรียนรู้เปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาได้ ซึ่งนักเรียนทั้งสองกลุ่มจะแสดงพฤติกรรมเที่ยวกับการเรียนที่แตกต่างกัน

2.2 ด้านโครงสร้างของความรู้ มีผลงานวิจัยที่ผ่านมาที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความเชื่อว่า ความรู้มีโครงสร้างแบบง่าย หรือแบบขั้นช้อน เช่น ぐูเซน (Goosen, 2000) พบว่า ความรู้บางอย่างมีความสัมพันธ์กัน ในขณะที่ความรู้บางอย่างเป็นสิ่งที่แยกออกจากกัน โคล และ คอล (Cole et al., 2000) พบว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ จะมีลักษณะง่าย ๆ ไม่ขั้นช้อน ซอฟ์เมอร์ และคอล (Schommer et al., 1992) พบว่า นักเรียนจำนวนน้อยมีความเชื่อเรื่องความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ว่าเป็นสิ่งที่ ไม่ขั้นช้อน ริเวรา (Rivera, 1999) พบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมความเข้าใจในลิ่งที่ขั้นช้อนมากจะเชื่อว่า ความรู้มีความขั้นช้อน และเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนผู้ที่มีพฤติกรรมความเข้าใจในลิ่งที่ขั้นช้อนน้อยจะ เชื่อที่ว่าความรู้มีความขั้นช้อน และไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพอร์รี่ (Perry, 1968) พบว่า นักศึกษาที่เริ่ม เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยจะเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งที่ไม่ขั้นช้อน แต่เมื่อเรียนปีสุดท้ายจะเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งขั้นช้อน แรดิกาน (Radigan, 2002) พบว่า ลักษณะความเชื่อเรื่องความรู้ของ นักเรียนเกรดเก้า แสดงออกมาในการปฏิบัติตามลำดับความเชื่อว่า ความรู้แยกออกเป็นส่วน ๆ ไปสู่ความเชื่อว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กัน และอัลเดอร์ (Elder, 1999) พบว่า ความเชื่อเรื่อง ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเกรดห้า แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างความรู้ที่ง่าย ๆ และความรู้ที่ขั้นช้อน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียน มีความเชื่อเกี่ยวกับโครงสร้างของความรู้แตกต่างกัน นักเรียนกลุ่มนึงเชื่อว่า ความรู้มีโครงสร้าง ง่าย ๆ ไม่ขั้นช้อน และแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มเชื่อว่า ความรู้มี โครงสร้างขั้นช้อน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และไม่สามารถแยกออกจากกันได้

2.3 ด้านความแน่นอนของความรู้ ผลงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนมีความเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งแน่นอน หรือเปลี่ยนแปลงได้ ได้แก่ การศึกษาของぐูเซน (Goosen, 2000) พบว่า ความรู้บางอย่างแน่นอน และความรู้บางอย่างมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง แรดิกาน (Radigan, 2002) พบว่า ลักษณะของความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียน แสดงออกมาใน การปฏิบัติตามลำดับความเชื่อว่า ความรู้มีความแน่นอน และมาจากแหล่งเดียวกัน ไปสู่ความเชื่อ ว่า ความรู้เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ และมาจากหลายแหล่ง เพอร์รี่ (Perry, 1968) พบว่า นักศึกษา ที่เริ่มเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยจะเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งแน่นอน และได้จากผู้เรียนชากู แต่เมื่ออายุไป ติดท้ายจะเชื่อว่า ความรู้นั้นไม่แน่นอน ได้มาด้วยเหตุผล และหลักการที่ชัดเจน โคลและ โรเบอร์ต้า (CorolAnne & Roberta, 1996) พบว่า มีนักศึกษาจำนวนน้อยที่เชื่อว่าความรู้เป็นสิ่ง

แน่นอน ขอทั่มเมอร์ และอัทเตอร์ (Schommer & Hutter, 1995) พบว่า นักเรียนบางกลุ่มเชื่อว่า ความรู้ที่แน่นอนคือ สิ่งไม่แน่นอน และนักเรียนบางกลุ่มเชื่อว่า ปัญหาส่วนใหญ่มีวิธีแก้ไขที่ดีที่สุด เพียงวิธีเดียว และขอทั่มเมอร์ (Schommer, 1998) พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะเชื่อว่า ความรู้มีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ส่วนผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำจะเชื่อว่า ความรู้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ผลการวิจัยนี้แสดงคล้องกับผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนบางกลุ่มเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งแน่นอน และไม่เปลี่ยนแปลง และนักเรียนบางกลุ่มเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้

2.4 ด้านความเรื่องในการเรียนรู้ ผลงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนมีความเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว หรือช้า ๆ เช่น การศึกษาของขอทั่มเมอร์ และคณะ (Schommer et al., 1997) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ช้าต้องใช้ระยะเวลานาน ขอทั่มเมอร์ (Schommer, 1993) พบว่า นักเรียนที่มีความเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ช้าต้องใช้ระยะเวลานาน มีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว สคิโนเฟลด์ (Schoenfeld, 1983) พบว่า การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ผลการเรียนทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนต่ำลง และขอทั่มเมอร์ (Schommer, 1990) พบว่า นักเรียนบางกลุ่มเชื่อว่า ถ้าใครสามารถเข้าใจบางสิ่งบางอย่างได้ในครั้งแรก จะทำให้เข้าใจสิ่งนั้นได้อย่างชัดเจน แต่ถ้าใครที่ต้องใช้ความพยายามอย่างมากในครั้งแรก ก็จะทำให้เกิดความสับสนในเรื่องทั้งหมด ผลการวิจัยนี้ แสดงคล้องกับงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่สามารถเข้าใจ และเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ส่วนนักเรียนอีกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่สามารถเข้าใจ และเกิดขึ้นได้ช้าต้องใช้ระยะเวลานาน

3. ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 4 องค์ประกอบ ผลการวิจัยนี้ไม่แสดงคล้องกับผลการวิจัยของขอทั่มเมอร์ และคณะ (Schommer, et al., 2000) ที่พบว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้น ในภาคตะวันตกของประเทศไทยสูงเมื่อครั้งนี้ 3 องค์ประกอบ คือ ความแน่นอนของความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ และความเร็วในการเรียนรู้ ส่วนองค์ประกอบโครงสร้างของความรู้ไม่ปรากฏให้เห็น ทั้งนี้เนื่องจาก ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นวัยคาดเดียวที่จะเข้าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ องค์ประกอบโครงสร้างของความรู้ ดังนั้นองค์ประกอบด้านนี้จึงปรากฏให้เห็น ส่วนการวิจัยของขอทั่มเมอร์ เป็นการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้น ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ถึง 3 ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบในโครงสร้างของความรู้ดีพอ องค์ประกอบด้านนี้จึงไม่ปรากฏให้เห็น

4. ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 4 องค์ประกอบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของหัมเมอร์, (Schommer, 1990, 1993, 1998) ที่พบว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัย แสดงออกมาให้เห็นครบถ้วน 4 ด้าน ทั้งนี้เนื่องจากว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยมีประสบการณ์มาก ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ดีพอ องค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน จึงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของไทย แต่จะเห็นได้ว่าจากผลการวิจัยครั้งนี้ องค์ประกอบโครงสร้างของความรู้ เป็นองค์ประกอบที่มีจำนวนข้อความน้อยที่สุด คือ 3 ข้อความ นั่นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของไทย อาจจะยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านนี้น้อย หรือ ยังไม่ค่อยชัดเจน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน น่าจะเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ที่เหมาะสม เนื่องจากผล การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจทำให้ลดจำนวนตัวแปรลง ให้เหลือเฉพาะตัวแปรที่สามารถวัดแต่ละองค์ประกอบได้ตรง แล้วจึงนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ผลการวิเคราะห์ได้โน้มเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำแบบวัดความเชื่อเรื่องความรู้ที่ได้จากการวิจัย ไปใช้วัดความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียน เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความเชื่อเรื่องความรู้แต่ละด้านในลักษณะใด เพื่อนำแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนให้เหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ เพราะความเชื่อเรื่องความรู้มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

2. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนมากที่สุด ดังนั้น ครูผู้สอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเชื่อว่า ความสามารถไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่สามารถพัฒนาได้ และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเอง ส่งเสริม

ให้เกิดการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีโอกาสได้แสดงความคิดที่เป็นอิสระ และใช้เหตุผลในการตัดสินใจ อันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 4 ด้าน อธิบายคุณลักษณะความเชื่อเรื่องความรู้ได้ 29.446 % แสดงว่าอาจมีองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากองค์ประกอบตามแนวคิดของชอนโนมเมอร์ (Schommer, 1990) ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรนำแนวคิดการแบ่งองค์ประกอบของนักวิทยา และนักการศึกษาท่านอื่นมาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ ที่ครอบคลุมตรงตามสภาพความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้กับนักเรียนระดับชั้นอนุฯ หรือระดับอุดมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบว่ามีองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้แตกต่างกันหรือไม่
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อเรื่องความรู้ว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีปัจจัยใดเป็นสาเหตุ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาความเชื่อเรื่องความรู้ให้เหมาะสมต่อไป